

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÅRG.

DEN 9 SEPTEMBER 1906.

N° 50

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: G. W. Svensson. † — Esperanza, den nya försöksodlingsanstalten för medicinalväxter. — Kamratfästen af elever i Schartaus handelsskola i Stockholm. — Konsul Pehrsons ånglustjakt "Oriental." — Den första i Sverige tillverkade elektriska boggievagn. — En förlust för svensk konst. — "Sommarfrost" af Frida Ålund. — Danmarks konung. — Sveriges kronprinspar. — Allmogetäflan i folklåtar. — Till August Lindbergs 60-årsdag. — Engelska kurserna i Stockholm. — Konungen i Göteborg. — Akademisk Boldklub. — Träffäfling i Stockholm. — Arbetarestudenter i Oxford. — En märklig kyrkorestaurering. — Kristina Nilssons blifvande artisthem. — Veckans porträttgalleri. — Brokigt utomlandsnytt.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

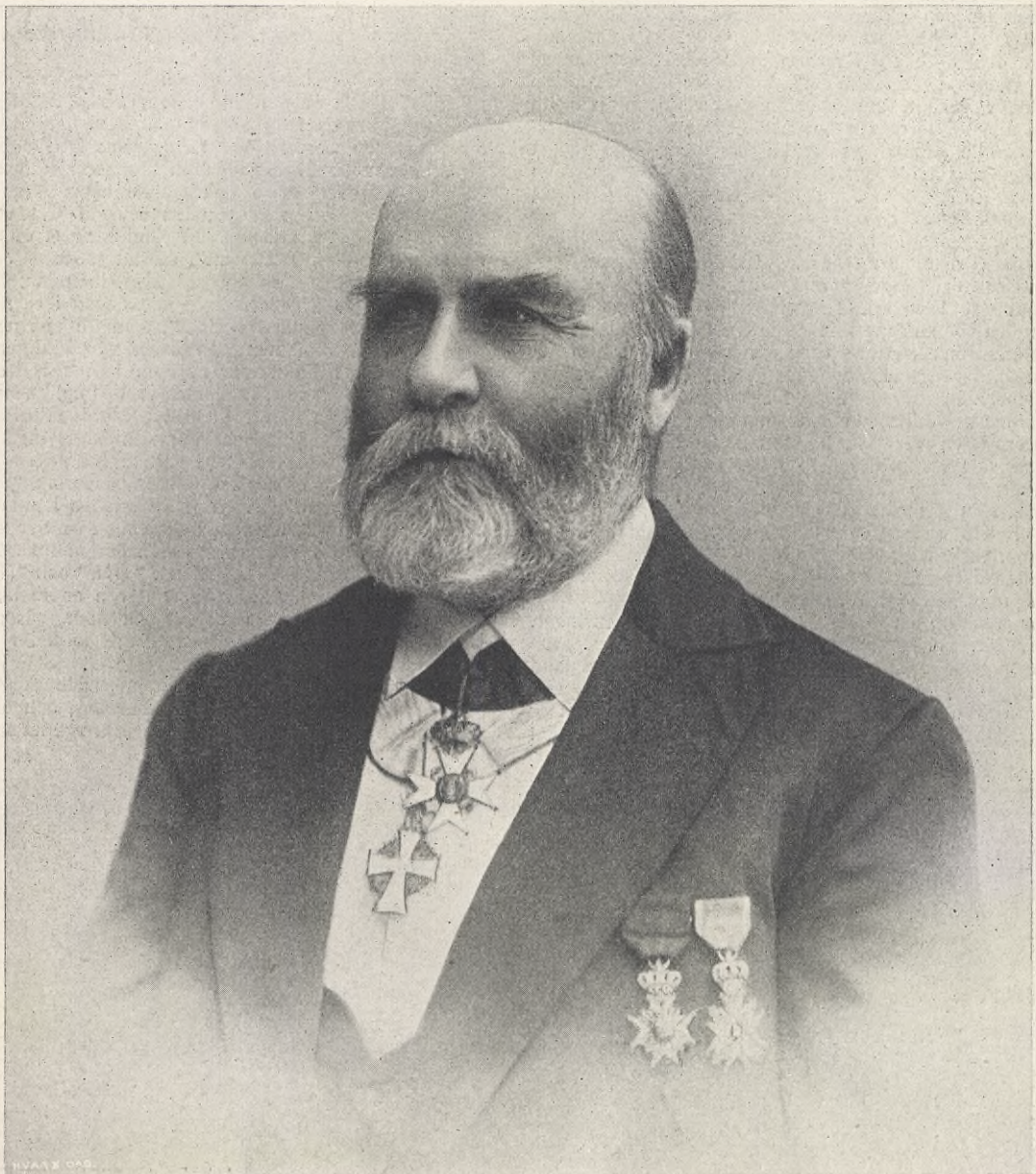

Foto. L. Larsson, Stockholm.

G. W. SVENSSON. †
F. D. ÖFVERDIREKTÖR.

Kiöck: Ken. A.-B. Benigt Silfversparre Sthm.—Glg..

GÖTHE WILHELM SVENSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Lördagen den 25 augusti afled i sitt hem i Stockholm en man, hvars hela lif, ända från gossåren intill sena ålderdomen bestått uti en oafbruten, gagnande verksamhet inom skeppsbyggeriets område. Denne man var f. d. öfverdirektören vid mariningeniörsstaten *Göthe Wilhelm Svensson.*

Son af kofferdikaptenen Karl Olof Svensson och hans maka Helena Sofia Lilja föddes Wilhelm Svensson den 25 september 1828 i Karlskrona. Redan som skolyngling visade han tydligt åt hvilket håll hans begåfning låg. Redan då skapade han nämligen de nättaste småbåtar, hvarvid han icke, såsom gossar vanligen för sed hafva, urhålkade dem ur ett stycke trä. utan byggde dem med köl, spant, bordläggning och tofter, såsom de verkliga farkoster de efterliknade. Dessa hans anlag blefvo än vidare utvecklade genom en 6-årig kurs uti det då till Karlskrona förlagda skeppsbyggeriinstitutet, hvarifrån han år 1849 utexaminerades som skeppsbyggmästare. Redan samma år antogs han till ritare vid Motala mekaniska verkstad. Här förblef S. till i november 1854, då han antogs till skeppsbyggmästare vid Lindholmens mekaniska verkstad i Göteborg, med åliggande att anordna och leda alla för fartygs nybyggnad och reparationer förekommande arbeten, samt att uppgöra härför nödiga ritningar. I Göteborg förblef S. i 3 år, hvarefter han flyttade till Nyköpings mekaniska verkstad, först såsom fartygskonstruktör och sedan såsom arbetschef för hela verkstaden. I Nyköping stannade S. uti 10 år, hvarpå han, efter en kortare anställning såsom föreståndare för Oskarshamns mekaniska verkstad, den 16 januari 1868 erhöll anställning såsom ingenjör vid kungliga flottans mariningeniörsstat, med tjänstgöring å Karlskrona stations varf, där han så godt som genast blef verkstadsföreståndare, och 1875 utnämndes till marindirektör och chef för varfvets ingenjördepartement. Alltsedan sin anställning vid mariningeniörsstaten blef S., hvilken under sin verksamhet vid privata verkstäder dels deltagit uti, dels ledt byggandet af flere krigsfartyg, en af de förnämsta krafterna, som arbetade på vår flottans nydaning.

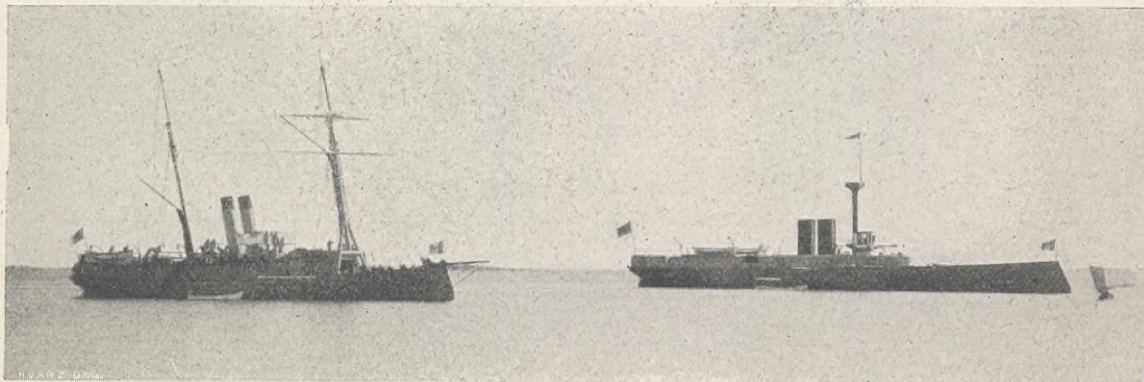
Redan under sin anställning vid enskilda tekniska industriverkstäder hade Svensson tvänne gånger gjort utländska resor, till Ryssland och England, för att där, dels upptaga beställningar å fartyg, dels studera till hans verksamhet hörande framsteg och förbättringar. Efter sitt inträde i flottans tjänst har han upprepade gånger gjort studieresor till Norge, Danmark, England och Tyskland, för att taga kännedom om senaste förbättringar i krigsfartygsbyggnad o. s. v. Däremot är det att beklaga att S. ej erhöll tillräckligt tillfälle att

genom sjöexpeditioner å flottans fartyg, särskildt under eskaderöfningar, förvärfva vidgad praktisk insikt om de egenskaper, hvilka i strategiskt och taktiskt hänseende äro för dessa behöfliga. Teoretisk utbildning i dessa ämnen stod ej heller den tidens mariningeniörer till buds. Därför må man ej förundra sig öfver att hos de krigsfartyg Svensson konstruerade vissa militära fordringar fingo tråda alltför mycket tillbaka för de rent nautiska tekniska. Ut i dessa senare egenskaper stodo de dock alltid högt och visade sin upphofsman mästarehand. Den meningen gjorde sig dessutom vid denna tid i vårt land allmänt gällande, att Sverige ej hade råd att bygga några "dyrbara" pansarfartyg och man trodde sig då med lätta, snabbgående, opansrade fartyg, bestyckade med groft artilleri, kunna upptaga striden — åtminstone i våra skärgårdar — mot järn- och stål-skyddade motståndare. En senare tids erfarenheter hafva väl bevisat det oriktiga häruti, men man må ej klandra, att S. äfven offrade åt dåtidens åskådningssätt och konstruerade krigsfartyg af nu nämnd typ.

Den första fartygstyp, som S. uppgjorde förslag till för vår flotta var den s. k. "Blendabåten". "Blenda", hvilken sjösattes 1874 var en opansrad kanonbåt om 500 tons displacement och 11¹/₂ knops fart, samt bestyckad med en 27 cm:s kanon jämte två kulsprutor. "Blenda" följdes af 8 andra kanonbåtar af ungefär enahanda typ, fastän större; den senaste "Edda" sjösatt 1882. Vi lämna här en afbildning af en dylik kanonbåt, benämnd "Skagul", sjösatt 1878.

Redan innan "Edda" sjösattes hade emellertid en ny, pansrad krigsfartygstyp sett dagen i vårt land. Det var vår berömda "Sveabåt", som till ej ringa del hade S. till upphofsman. Svensson var nämligen teknisk ledamot i den kommitté som 1879 tillsattes för att utreda frågan om för sjöförsvaret lämpliga fartygstyper, och sedan han 1881 blifvit förordnad till öfverdirektör och chef för marinförvaltningens ingenjörsklasser blef det han, som fick utföra högsta inseeendet öfver byggandet af vår första pansarbåt, "Svea", sjösatt 1886 och af hvilken vi äfvenledes lämna våra läsare en bild. Sedermera byggdes enligt Svenssons ritningar den ena pansarbåten efter den andra, "Göta" och "Thule" lika "Svea", "Oden", "Thor" och "Niord" efter en förbättrad "Svea"-typ. Äfven andra fartygsklasser har S. konstruerat för vår flotta, såsom öfningsskorvetten "Freja" och ett flertal torpedkryssare och torpedbåtar.

Liksom på sin tid Chapman, ritade S. därvid själf i hufvudsak de fartyg han föreslog; och om än hans medhjälpare fingo utföra detaljritningarna skedde

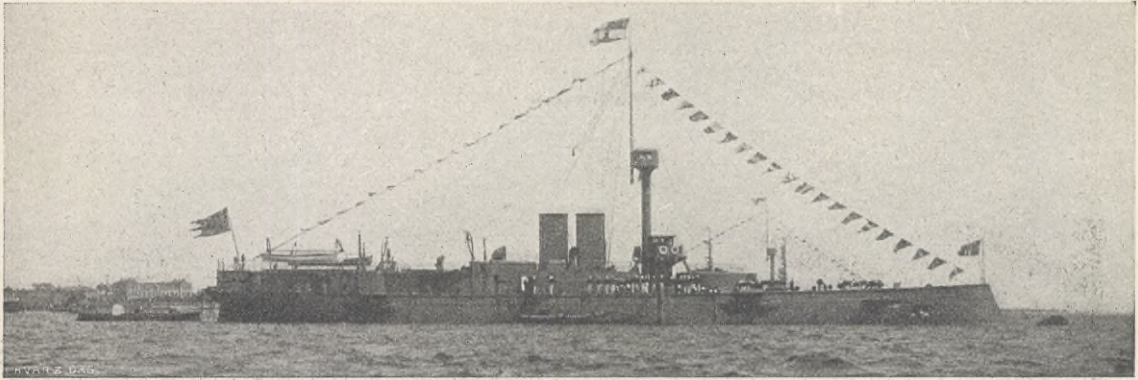
Efter fotograf.

KANONBÅTEN SKAGUL.

Klöhn; Kem. A.-B. Hengt Sjöförsvarsskolen. Öbg

PANSARBÅTEN SVEA.

Efter fotograf.

PANSARBÅTEN GÖTA.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skåm—Öb

detta dock alltid under ett ytterst noggrant öfvervakande å S-s sida, liksom S. själf utförde de för krigsfartyg alltid mångfaldiga och viktiga beräkningarna.

Den plikttröhet och det nit, hvilka städse voro utmärkande drag uti Svenssons lif, kommo honom äfven ofta att arbeta långt utöfver vanlig arbetstid. Stor teoretisk lärdom hade han, liksom de flesta på den tiden, ej fått inhämta, men han ägde däremot en stor praktisk erfarenhet och ett betydande skarpsinne att väl använda mekanikens lagar; någonting hvarom hans skapelser nogsamta bära vittne.

Efter mer än ett halft sekel af oafbrutet arbete för det svenska skeppsbyggeriet, erhöll S. afsked från sin anställning i statens tjänst 1898. Men ej ens nu fick den gamle 70-årige mannen hvilat ut från sitt arbete. Det gällde att finna platsen för en ny utvidgad station för örlogsflootan i Stockholms närhet och S. insattes såsom ledamot i den kommitté, som skulle fullgöra detta uppdrag. Flera sådana förslag uppgjordes och var S. ända tills den sista svåra sjukdomen bröt hans krafter, träget sysselsatt med detta arbete. Aldern tog dock ut sin rätt och den gamle arbetaren fick efter nära en månads svår sjukdom ingå i den eviga vilan.

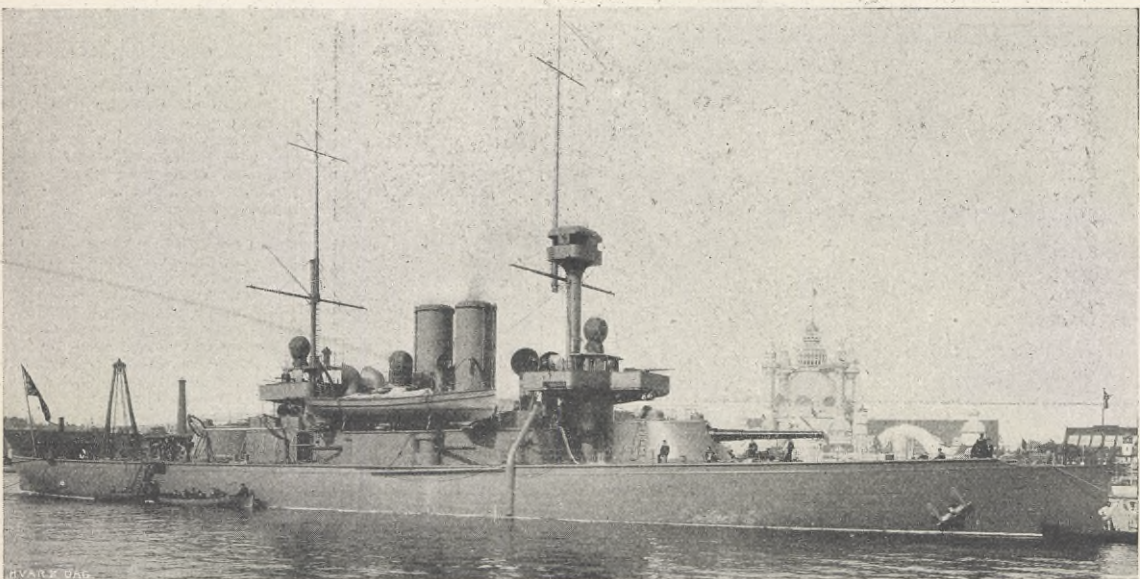
* * *

Öfverdirektör Svensson var en god make och husbonde. Hade han motgångar eller bekymmer i tjänsten lämnade han dem bakom sig, när han trädde öfver hemmets tröskel. Hans oegennyttia och sedlighet voro öfverallt kända och erkända. Redan som ung "hade han sitt hufvud för sig", som man säger, och deltog ej ofta i samlifvet med kamraterna, men var det fråga om att hjälpa en sådan, så höll han sig ej undan. De vänner han förvärfvade behöll han för lifvet. Vid hans bår stå sörjande, förutom hans maka född Atterbom, och tvänne döttrar, den äldsta gift med advokatfiskalen E. Selligren, äfven många trofasta vänner.

Af yttre utmärkelser erhöll han 1874 riddaretecknet af Vasaorden, hvarjämte han sedermera utnämndes till riddare af Nordstjärneorden, samt kommandör af Vasaordens första klass. Han var därjämte riddare af norska S:t Olafs-orden och kommandör af danska Dannebrogorden. Redan under sitt första tjänsteår i flottan kallades S. till ledamot af Kungl. Örlogsmannasällskapet, hvaraf han blef hedersledamot 1882. S. blef vidare 1884 ledamot af K. Krigsvetenskapsakademien och 1889 led. af K. Vetenskapsakademien.

Frid öfver den gamles stoft!

S. Natt och Dag.

Efter fotograf.

PANSARBÅTEN ODEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skåm—Öb

ESPERANZA, DEN NYA FÖRSÖKSODLINGSANSTALTEN FÖR MEDICINALVÄXTER.

Denna nyinrättade anstalt har tillkommit på den kände mecenasens konsul Oskar Ekman's initiativ och bekostnad. I mars månad förlidet år vände sig nämligen konsul Ekman till dir. T. von Post i Uppsala med anmodan att föreslå lämpliga åtgärder till befrämjande af insamling och odling af medicinal och färgväxter i vårt land, hvarjämte han samtidigt förklarade sig villig att bestrida alla för ett dylikt företag erforderliga kostnader. Men då han välvilligt åtog sig att lämna sitt understöd gjorde han detta under

För öfrigt har det varit konsul Ekman's mening, att denna anstalt skulle blifva ett *uppslag* och därigenom ett iör andra efterföljningsvärdt exempel — synnerligen för den fattigare landtbefolkningen — hvilket väl följdt skulle bereda våra småbrukare afsevärda biinkomster och sålunda blifva en för hela landet *ekonomisk vinst*.

Af våra bilder visar nr 1 anstaltens exteriör — en paviljong i enkel, tilltalande nordisk stil efter ritning af arkitekten Sundbärg i Landskrona — samt en vy öfver försöksfältet, planteradt med öfver 40 arter medicinal- och färgväxter. Nr 2 framställer en interiör af föreläsningssal och museisalen, där rikhaltiga samlingar af frön, droger, växtplanscher etc. förvaras i smakfulla montrar och skåp, samt nr 3 en interiör af torkvinden,

där preparering af de odlade och insamlade drogerna synes vara i full gång. Arbetet med anstaltens upprättande och iordningsställande har föreståts af direktör von Post; som därvid på ett förtjänstfullt sätt biträddes af apotekaren H. Lindström i Landskrona.

Det torde slutligen ej vara för djärft att förespä, att denna i sitt slag enastående anstalt, som kommit till stånd genom en fosterlandsälskande mans framsynthet och offervillighet, går en välsignelsebringande framtid till mötes och att genom densamma verksamhet skall förverkligas den stora, samhällsnyttiga idé som ligger till grund för densamma.

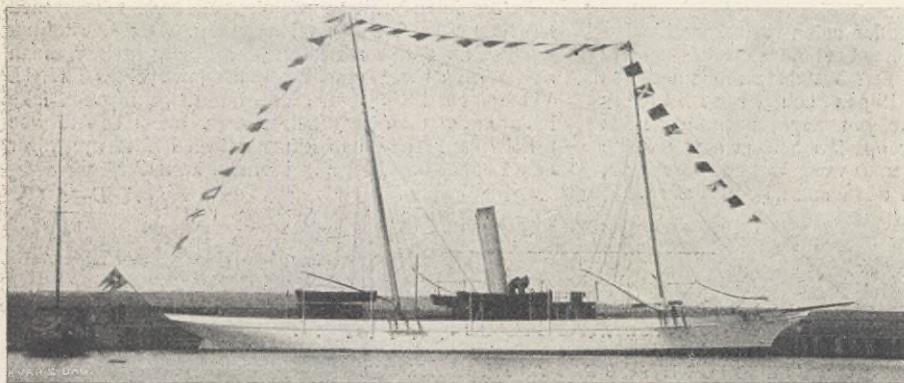

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
DELTAGARE I 35-ÅRS KAMRATFÄSTEN AF ELEVER I SCHARTAUS PRAKTISKA HANDELSSKOLA I STOCKHOLM.

Ett säregt jubileum firades den 1 sept. i Stockholm, då samlades 14 af de 48 elever, som genomgingo 1870—71 års kurs i Schartaus praktiska handelsskola. En särskild publikation med minnesdata och ungdomsfotografier har utgifvits till jubileet af bankkassören Fritz Ottergren.

De 14 personer, som deltog i fästen — denna upptog bl. a. en tur i mail-coach till Schartaus handelsinstitut på Söder, där rektor Munthe mottog gästerna och gjorde ronden med dem genom det nu mera i hög grad utvidgade läroverket — voro: dir. i A.-B. Kuntze & komp. L. Anderson (2), Stockholm, kamrer F.

Foug (4), Hudiksvall, f. d. konsul H. Hederström (6), Stockholm, grossh. F. Junker (8), Stockholm, v. konsul E. Kreuger (10), Kalmar, kassör W. Lidén, Hagfors, grossh. K. L. Lundberg, (13), Stockholm, fabrikkör C. F. Montgomery (1), Stockholm, revisor H. Nyman (5), Uppsala, bankkassör F. Ottergren (3), Stockholm, grossh. E. Pettersson (7), Hamburg, bokhand. G. A. Peterson (9), Åmål, grossh. E. Söderberg (11), Sthlm, generalkonsul C. B. Östberg (12), Alexandria. Dessutom hade dåvarande styrelsemedlemmar och lärare vid institutet inbjudits, af hvilka dock endast krigsrådet Carl Söderbaum kunnat infinna sig. Likaledes var rektor Munthe inbjuden.

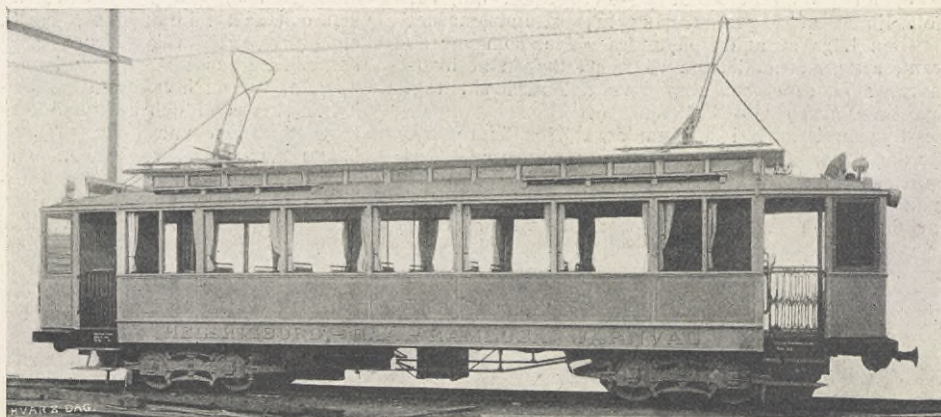
Efter fotografi.

Klöhn: Bengt Sjöberg.

Häromdagen anlände till Helsingborg från Glasgow den där af konsul N. Pehrson, Helsingborg inköpta ånglust-yachten "Oriental". Det så till det inre som yttre charmanta fartyget mäter 136 registertons, är 180 fot långt och därmed Skandinaviens största ånglustyacht.

Vidstående bild visar en motorvagn af boggietyp för vår nyaste elektriska bana, Helsingborg—Råå—Ramlösa. Vagnen ifråga är den första i sitt slag, som tillverkats i Sverige. Banan drifves från en kraftstation, som eldas med torf

Arbetet är i sin helhet utfördt af Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolaget i Västerås.

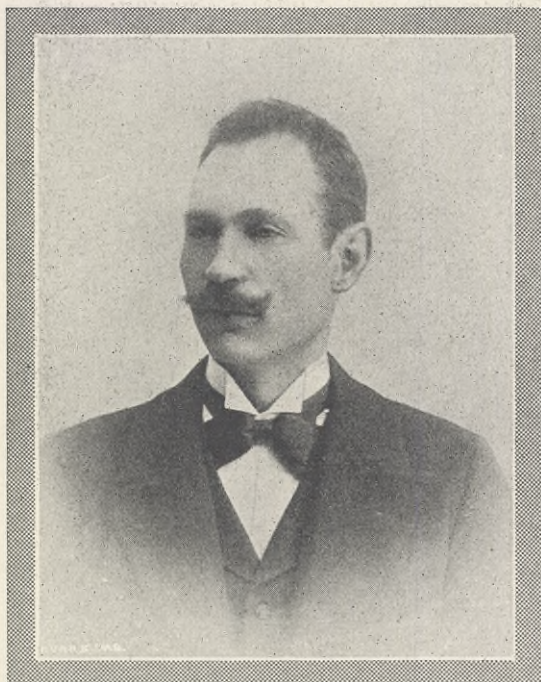
Efter fotografi.

Klöhn: Bengt Sjöberg.

DEN FÖRSTA ELEKTRISKA BOGGIEVAGN TILLVERKAD I SVERIGE.

EN FÖRLUST FÖR SVENSK KONST.

Efter porträtt.

HERMAN NORRMAN. †

Kl. och: Bengt Sjöström.

Liksom allt annat under solen växla konstidealerna för hvarje generation; hvad vi nu sätta högst i vår moderna svenska konst den besjälade realismen hos Richard Bergh, Prins Eugen och Bruno Liljefors exempelvis skall kanske om några decennier träda i bakgrunden och en ny opinion befästa sig. Kanske kommer i stället Herman Norrmans konstnärsnamn, hittills föga beaktadt, att träda mera i förgrunden.

Den i dagarna aflidne målaren Herman Norrman var intet konstens söndagsbarn. Förvärfvsbekymren tvungo honom att dela sitt lif mellan arbete för brödet och arbete för konsten, han lär under större delen af sitt lif ha försörjt sig omväxlande med handverksmålning och snickeriarbete. Därtill kom sjuklighet som nu lagt honom i grafven vid endast några och fyrtio års ålder. En medverkande orsak till att hans lif förflöt så undgängömdt och hans konst förblef så obeaktad var väl också en i hans natur djupt rotad motvilja mot att armbåga sig fram, att göra sig hörd; denna typiskt svenska nästan don quixotiska storhet eller öfverdrifna blygsamhet, hur man nu vill se saken, de stamma båda från samma rot.

Norrmans konstnärliga kvarlätenskap är sålunda icke stor. Hans ungdoms- och studieår sammanföllö med den stora ofreden i vår konstvärld, upproret mot akademien; och Norrman tog naturligtvis sin plats i ledet och var med vid Konstnärnsförbundets bildande. Den därpå följande vistelsen i främmande land, i Frankrike och Amerika, har knappast ländt hans utveckling till större båtad. Det är först sedan han slagit sig ned i Tranås, där han sedan förblef bosatt som hans stil mognar på helt kort tid. Hans verk från Tranåstiden äro icke många, de öfverskrida knappast dussintalet. Men hvilken solid och helstöpt konst är det icke! Färgen är tjockt pålagd, i korta, energiska drag liksom fasttryckt med tummen; man får intryck af att hvarje tafla liksom bildats genom hopsläendet af flera; så intensiv, så djupt är färgstämningen. Bland alla våra målare är Norrman den starkaste koloristen; man jämföre t. ex. Liljefors ibland rätt tunna, akvarellartade teknik med Norrmans fasta, solida målningsätt. Det är att djupt beklaga att denna målarebegåfning som intager sådan särställning i vår moderna konst borttrycktes i förtid. Visserligen hade han redan hunnit ge mycket, icke kvantitativt men kvalitativt; men hvem kan förutse till hvilken höjd han kunnat stiga, hvilka nya vägar han kunnat bana för vår svenska konst?

A. B—s.

SOMMARFROST.

SKISS FÖR HVAR 8 DAG AF FRIDA ÅSLUND.

Hon lyssnade andlöst efter årslagen. Hördes de ej nu på andra sidan udden? Anej, det var blott ljudet af vågornas gång mot strandstenarna.

Den höga stranden på andra sidan, som var så brant, att granarna liksom växte på toppen af hvarandra, stod svart på stup i vattnet med sin taggiga linie skarp mot kvälldagern.

Bygden hvilade i stor, underbar, röstlös ro, nu, när dagens arbete var slutadt och människorna sofvo i gårdarna längs älven. I de röda gårdarna med hvita knutar och glödröda fönster åt dagern till. Var det någon mer än hon, som höll vaka? Som vakade med bankande blod, rastlöst spanande, vältande.

Hon stod och såg ned i den djupa skåran, som bildats där deras båt dragits upp på landningsstället.

Det kom för henne hur de hjälpts åt förr, han och hon, att dra upp båten i skåran, då de kommit hem från sina älturer — förr, då båten var ny — och deras lycka var ny. Hur de båda gripit om fören och — å h å ! — så togo de i och båten kom ett stycke — och de logo och sågo in i hvarandras glada ögon och — å h å ! — så låg båten

jämt och stadigt i sandskåran. Och se'n hade de sprungit i kapp upp för den långsluttande kyrkbacken och se'n flämtande och skrattande, nästan utan andedräkt, gått vägen fram till den hvita gården, komministerbostället, deras hem — — —

Det var en hund, som gnällde och ilade uppifrån byn. Hon stod och lyssnade omedvetet och kände, att det liksom var henne det rörde. Så blef det henne klart. Det var Karo, som sökte »husse» och »matte»! Karo, som kände sig hemlös och öfvergifven och ej visste till hvem han skulle vända sig. Stackars Karo, han hade varit så där orolig och hemlös och öfvergifven allt sedan — ja, allt sedan hon kommit i deras, hon, som nu var med honom på fiskarfärd, nu, liksom så ofta, ofta i sommar.

Hon stod och hörde hur hunden sökande och ängslig sprang fram och åter. Än hörde hon långt uppe i byn, än kom skallet som neråt älven. Och där hon stod ensam i kvällstystnaden och lyssnade, fylldes hon af ett oändligt medlidande. Det var en varelse, som sprang och sökte och sökte i beklämmande öfvergifvenhet, sökte ensam, medan andra hade det lugnt och godt och njöto hvila i kvällen.

— Stackars Karo, stackars Karo — mumlade hon, och tårarna trängde varma och välgörande upp i hennes brännande ögon. — Stackars Karo, som känner sig ensam och hemlös! —

Och så kom gråten, mild och sakta. — För Karos skull.

Plötsligt ryckte hon till och hennes ansikte blef hårdt. Hvad kom åt henne? Stod hon och grät för hundens skull? Hon! Hon nästan skrattade till och gick långsamt uppför stigen. Hon var just den rätta att gråta för en annans skull! — hon, som ej kunde gråta öfver sitt eget ve — hon, som hade hela älfdalens nattskygning öfver sig — hon, som det svarta bärget midt emot skulle komma och vältra sig öfver — — —

Hon ryste, och hennes blick irrade som hemlös omkring. På det svarta bärget stannade den skräck. Hvad var det för svart och tungt, som skulle öfver henne? Var det bärget?

I skygningen låg kyrkan, hvit och stor. Hon såg som med främmande ögon på den. Hvad var det för ett hus, som var hvitt och rent och ljus. Och där det var en sådan stor ro omkring? Var det ett hem?

Hon slog sig ned på muren, som löpte rundt om kyrkogården.

Och nu kommo tankarna till henne, klara igen. Det var ju kyrkan, där hon suttit så många gånger och lycklig hört hans röst där uppfifrån predikstolen.

Hon sjönk hän i minnena allt med kvällen led och älfdalens skygning blef grå.

— — — då hon första gången trädte in dit! Det var en kall vinterdag med gnistrande isblommor på de höga, smala fönstren. De hade gått dit tillsammans, han och hon, — hon, hufvudstadsbarnet, med stora, förundrade ögon seende på all den blå-hvita snön, de gingo igenom, på de stora grönhvita bergen omkring, och alla de röda husen, hvarifrån det kom människor, som hälsade på henne så gladt och gammalbekant, som om de känt henne alltid. Och då hon kom in i krykan, blef hon så glad öfver, att där var så hvitt allting med vintersolen, gullysande öfverallt.

Och se'n hade vintern gått framåt och hon hade så snart blifvit van vid snön och bergen och gårdarna och människorna där, som hade hon alltid bott där. Och där, i det lilla hvita paradiset i tallungen vid vägen, där de mellan de gula, smala stamarna skymtade kyrkan och älven och bärget midt emot — hvad lyckan och solskenet hade som kappats att strömma in dit! Det var så tryggt, och äfven allt annat hemlikt där — där steg röken ur skorstenarna, och på trappan låg Karo, den stora, grålurfiga Karo på vakt.

Hon kom ihåg en ljus kväll på våren. Hon hade nyss somnat, då hon in i sömnen hörde något, som drillade och trillade så som hon aldrig hört förr. Det slutade inte. Till slut blef hon vaken och låg och klippte med ögonen mot fönstret. Då hade han skrattat åt henne.

— Det är talltrasten, som sitter här utanför och säger, att nu kommer sommarn till älf dalen! —

Och hvilken sommar! Hon mindes den som en här af fågeltoner och ljus, ljus, ljus! Och en luft, som man kunnat flyga i! —

Det kom något litet och mjukt, som jamande hoppade upp i hennes knä. Hon böjde sig ned och lade den lilla kattungen mjukt tillrätta. Hur hade den kunnat få rätt på henne där nere? Hon satt och smekte den lilla kattungen, som kurrat ihop sig och be'ätet börjat spinna.

Nu kommo minnena igen. Åren hade glidit. Så en höstdag, då rågnen mullrade i tallarna utanför,

då de buro bort deras lilla pojke, som varit på kort besök i deras lilla jordiska paradiset. Då hade hon trott, att lyckan äfven gått — men sedan hade hon fått visshet att den fanns. Ända till dess — —

Hon ryckte till, skrämde af Karo, som kom hoppande i långa skutt och hade så när haft henne ner från muren i sin glädje. Hon smekte och lugnade hunden och den lilla kattungen, som stod med krum rygg och burrig svans och spottade. Till slut lade sig Karo ned tätt intill henne, seende sig stort omkring. Och så kurrade katten ihop sig igen.

Hon satt och såg vedomdigt på Karo medan hon strök hans hufvud.

— Hvarför komma djuren till mig då människorna gå? Gå — ja — ty nu var han på väg ifrån henne, han hade så småningom gått alltsedan hon kommit i våras, hennes forna sko'kamrat, som bedt henne om en sommars sommarluft och bäragsluft. Å, han hade varit som förtrollad alltsedan hon kommit, hon, elegant och vacker och därande. Å, hur hon hade lockat och han dragits, närmare och närmare som fjärlin mot ljuset — å, hur skulle det sluta — hur skulle det sluta — — —

Karo låg och morrade tyst. Det kom en karl utför kyrkbacken fram mot henne. Hon såg att det var fördrängen på herrgården. Hon reste sig som för att ta mot ett slag. Nu kom det!

Karlen kom fram och rörde vid mössan.

— Sitter frun här — pigan trodde hon var vid båtlänninga. Jo, det har kommit telefon te oss

(Forts. å sid. 804).

DANMARKS KONUNG,

Efter porträtt.

Konung: Bengt Sjöberg.

FREDRIK VII,

kommer att i den närmaste tiden gästa vårt konungahus, monarkens första besök vid främmande Hof.

SVERIGES KRONPRINSPAR

FIRAR

SILFVERBRÖLLOP DEN 20 SEPTEMBER.

EFTER SENASTE PORTRÄTT AF ATELIER FLORMAN, STOCKHOLM.

ALLMOGETÄFLAN I GAMLA FOLKLÅTAR.

Vår vidtberömda Anders Zorn, som bekant mestadels boende i sitt konstnärshem i Mora, har på allehanda sätt visat intresse för sin hembygd. Det senaste — vi hänvisa i öfrigt till hans ypperliga Gustaf Vasa-staty som han delvis skänkt, till hemslöjdställningar, folkupplysningskurser m. m. — är hans utlysande af täflan i gamla låtar på horn (ko- ox- eller bock-) och fiol. Den både in-

Foto. Wiborgh, Mora.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Sthlm.—Gbg.

tressanta och ovanliga täflingen ägde rum vid Gesund den 1 september och visa vi några högst märkliga bilder från tillfället i fråga. Å den öfversta

bilden synes i förgrunden en hvitklädd uppmärksamt lyssnande dalayngling. Den ynglingen är just — Anders Zorn.

TILL AUGUST LINDBERGS 60-ÅRS DAG.

60 år fyllde den 3 september *August Lindberg*, den berömde entusiastiske skådespelaren. H. S. D. är i tillfälle att som ett apropos till jubileet lämna en bild af hr Lindberg som Oswald och fru Winter-Hjelm som fru Alving i Ibsens "Gengångare" hvilket stycke L., som bekant, var den förste

att framföra på scenen — med premiär den 21 aug. 1883 i Helsingborg. Det är för öfrigt att hoppas, att August Lindberg, som fortfarande är vid ungdomlig vigör, skall i ännu många år göra svensk dramatisk konst stora tjänster.

HVAR 8 DAG.

Foto. Jonason. Göteborg

AUGUST LINDBERG.

HVAR 8 DAG.

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöfversparre Stålm.—Otg.
AUGUST LINDBERG och fru Winter-Hjelm (Osvald och fru Alving i *Gengångare*).
Efter ett unikt porträtt.

ENGELSKA KURSERNA I STOCKHOLM.

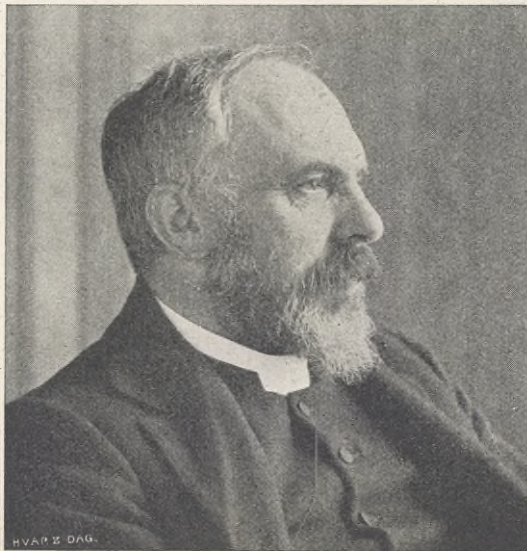

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

DELTAGARE FÖRSAMLADE Å SKANSEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre STHLM—Gbg.

Å främsta stolraden sitta, från vänster räknadt: Fru Hobson, Herr Pooley, Fru Muff, Lady Rodd, Professor de Geer, Fru Beckman, Sir R. Rodd, Direktör Beckman, — — —, Herr Lock, Miss Butlin, Fru Pooley.

HVAR 8 DAGS.

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

PROF. CUNNINGHAM.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

De engelska kurserna i Stockholm, hvarom H. 8 D. talade redan i sitt förra nummer i anslutning till miss Butlins fotografi, ha fortgått programenligt med en mängd föredrag och diskussioner. Föredragen voro af den mest gedigna halt, och kursdeltagarna böra ha fått en inblick i svenskt samhällslif förr och nu. En uppmärksammas deltagare var professor och predikanten Cunningham. Särskild mention förtjänar d:r Eli Heckscher, hvilken haft stor förtjänst om kursernas tillkomst och tjänstgjort som ordförande.

Efter fotografen

H. M. KONUNGEN I GÖTEBORG

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

efter den nu avslutade, hälsobringande badsejourn i Marstrand.

En svensk-dansk fotbollsmatch ägde den 2 september rum i Idrottsparken i Stockholm, och härvid inträffade det oförmodade, att Sveriges bästa fotbollslag, Örgryte (Göteborg), slog Akademisk Boldklub från Köpenhamn, som hvarje år skördat lagrar å kontinenten.

HVAR 8 DAGS fotograf & Sthlm.

Klubb: Bengt Sjöbergparre.

AKADEMISK BOLDKLUBB, den berömda fotbollsklubben som nu besegrats af vårt Ö. I. S.-lag.

(Forts. från sid. 799).

att pastorn och fröken seg'at ända till sta'n — men fröken, hon har bl'itt sjuker och pastorn han vill int' lämna 'na ensammen — men trodde de kunde komma hem i morron kanske — — —

— Tack, Johan. — Johan såg på henne. — Int' ska frun sitta här ute — det står dimma öfver markerna — det blir frost i natt — ska' hon int' komma oppöfver? —

— Jo, Johan. —

De började långsamt gå uppför sluttningen med Karo i hälarne.

— Ja, att vi redan skulle få första frosten. Då går allt det bästa med. —

Hon stannade och såg på honom.

— Blir där inget godt kvar se'n, Johan? —

Johan log. Åjo, något blir väl kvar — men det, som är liksom bäst och ömtåligast stryker allt me'. Framför grinden till hennes hem tog Johan af mössan.

— Gonatt, frun, i morgon när solen skiner går frosten bort och det blir grönt igen. —

— Ja, men det bästa har gått, Johan! —

HVAR 8 DAGS fotograf & Sthlm.

TRENNE PRISTAGARE: 1. "Max", 2. "Vega B". 3. "Cleanthus".

På Lindarängen — Ladugårdsgärdet — i Stockholm har en travfäbana, den första i Sverige, anlagts i sommar. Den nya banan, som löper i oval, är lagd innanför Lindarängens kapplöpningsbana och af synnerligen god beskaffenhet. Vid banans östra långsida äro uppresta en åskådareläktare, en kunglig läktare och en läktare för prässen. Midt emot den kungliga läktaren är en läktare för prisdomare.

På söndagen ägde den första stora hösttraftäflingen rum, och banan användes då för första gången. Förut ha, som bekant, endast vintertraftäflingar på den isbelagda Brunnsviken hållits i Stockholm.

Klubb: Bengt Sjöbergparre.

ARBETARESTUDENTER I OXFORD.

Vid en konferens på Folkets hus i Stockholm som ägde rum i sammanhang med de nyss avslutade "engelska kurserna" hölls bl. a. ett kort föredrag af en engelsk arbetare, mr Morris, om en ytterst beaktansvärd institution i Oxford, Ruskin College, där tillfälle är beredt för kunskaps-sökande ur kroppsarbetarnes klass att bedrifva högskolestudier. Institutionen torde icke anorstädes äga någon direkt motsvarighet.

Allt är i Ruskin College ordnad efter vanliga engelska universitetsförhållanden, d. v. s. samtliga studenter arbeta och bo tillsammans på ett ställe. Den enda skillnaden är i pris, i det att Ruskin College hyser medlemmarne för det relativt billiga priset af 52 pund årligen, allt inberäknadt. Denna summa utbetalas i regel af den fackförening som studenterna tillhör.

Alla sysslor så när som på själfva matlagningen ombesörjas af studenterna själfva. Arbetsfördelningen är noga genomförd, så att tidsförlusten blir ringa. Före frukosten skola de som "ha turen" vara färdiga med dagens hushållsöromål.

Efter fotografi.

Klubb: Bengt Sjöberg

FOTBOLLSLAGET VID RUSKIN COLLEGE, präktiga typer för de bästa engelska kroppsarbetarne.

College't är öppet endast för kroppsarbetare och afser främst att af alumnerne göra goda medborgare, lämna undervisning i sådana stycken, som ligga det sociala lifvet närmast. Programmet upptager ämnen som sociologi, evolution, logik, nationalekonomi, industrihistoria o. s. v. Dessutom öfvas studenterna i modersmålets behandling i tal och skrift.

På själfstudier läggas mycken vikt. Ofta sitta de ifrigaste uppe i biblioteket till sent på natten. Någon exämen efter genomgången kurs fordras icke. Man hyser intet förtroende till examensväsen i Ruskin College.

Att studenterna äfven ha sin dagliga sunda omväxling i sport och friluftslif behöfver ifråga om ett engelskt College knappast särskildt framhållas. De bilder vi visa tala också om full jämnvikt mellan andliga intressen och kroppsligt befinnande.

HVAR 8 DAG.

Klubb: Bengt Sjöberg

STUDERANDE ARBETARE VID DE HUSLIGA BESTYREN.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

EN MÄRKLIG KYRKORESTAURERING.

Gumlösa gamla kyrka som på våren 1904 härjades af eldsvåda, har söndagen den 26 augusti åter öppnats för gudstjänst. Kyrkan är, som bekant torde vara, belägen i Västra Götalands län i Skåne och invigd år 1191 af ärkebiskop Absalon. Kyrkans restaurering har ledts af domkrökoarkitekten Wählin, som på ett synnerligen förtjänstfullt sätt förstått att, så vidt möjligt varit, gifva åt det gamla templet dess ursprungliga gestalt. Murarna, som trotsat sju århundradens stormar, stodo visserligen efter eldsvådan tämligen oskadade kvar, men kyrkan hade under tidernas lopp icke undgått vändalsering. Så hade de ursprungliga rundbågsönstren

Essex fotograf.

GUMLÖSA KYRKA I SKÅNE.

Kitchin: Bengt Skjerveparre.

utbrutits och ersatts med större fönster i spetsbågsstil. På södra sidan af skeppet hade hvil brutits i väggen och en misspyrd utbyggnad vidfogats, den södra portalen borttagits och igenmurats m. m. Dock ansågs kyrkan detta oakadt som ett af de bäst bibehållna medeltida byggnadsverk i rundbågsstil i Norden. Nu ha i enlighet med arkitekt Wählin's förslag portalerna återställt och förstren erhållit sin gamla form och storlek*; utbyggnaden på södra sidan har ersatts med en annan, som mera överensstämmer med kyrkans ursprungliga stil, men dock för-

länats drag, som skola visa, att den är en senare tillbyggnad. Kyrkan har täckts med tegel, hvilket torde ha varit den äldsta takbeklädnaden, etc.

Mycket kunde vara att tillägga beträffande denna märkliga byggnad och dess restaurering, men intresserade hänvisas till arkitekten Wählin's uppsats: "Några nya iakttagelser på Gumlösa kyrka" i häftet 2, 1905 af Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie.

* I tornets östra samt i korets södra vägg ha fönstren gjorts större för att lämna mera ljus åt kyrkans inre.

INSÄND FÖRSLAG

till porträtt af bemärkta män att införas i vårt porträttgalleri. **OBS!** Redaktionen framställer **därefter, när förslag godkännts, direkt till vederbörande om lån af porträtt.**

Kristina Nilsson, grevinnan Casa Miranda, har nyligen inköpt egendomen Wik vid Kostasjön nära

Växiö, och lär afsikten vara att egendomen efter hennes död skall användas till ett hem för paupes

Foto. Larsson, Växiö.

WIK, Kristina Nilssons blifvande hem för älderstigna inom den kvinnliga musikvärlden.

Kitchin: Bengt Skjerveparre.

hontoux inom den kvinnliga musikvärlden i Sverige. Särskildt har hon tänkt sig att hemmet skulle vara afsedt för behöfvande musiklärarinnor och sångerskor, hvilka därstädes kunde hela året om eller under kortare tid, mot efter omständigheterna lämpad afgift, få hvila och, om de äro gamla och utslitna, stärka hälsa och krafter.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

E. W. C. GYLLENBÅGA.

F. d. häradshöfding Casimir Planting-Gyllenbåga fyllde d. 11 sept. 75 år. Stud.-ex 51, hofrättsex. 55, e. o. not. i Svea hofrätt s. å., e. o. kanslist i Ju-t. Revs. Expedition s. å., häradshöfding i Oppunda och V lättinge häraders domsaga 78, afsked 01.

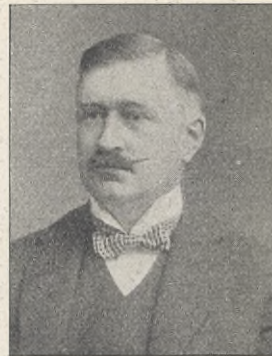
O. M. L. V. KRUSENSTIERNA

65 år fyllde d. 25 aug. f. majoren Oscar von Krusenstierna i Sthlm. Löjtn. vid Smalands husarreg. 74, ryttmästare 84, major 89. Vice ordf. i Södra Kalmar läns hushållings-sällskap 83-84 led. af styrelsen för Smäländs m. fl. provinsers hypotek-förening 87-05 och af styr. för Karlskrona-Vexjö järnväg 87-04, m. m.

E. M. B. FLENSBURG.

Borgmästaren Ernst Martin Benedict Flensburg i Ronneby fyllde den 25 aug 55 år. Stud.-ex 69, hofrättsexamen 74, v. häradshöfding 77, borgmästare i Ronneby sedan 92. Landstingsmar m. m.

A. P. PEHRSON.

Till norsk generalkonsul i Stockholm har utnämnts direktören för Metallurgiska patent-A. B. hufvud-deleg. och verkst. direktören för Dunior & Elliott (Sheffield) Limited, direktören för Herrängs gruf-A. B., Guldsmedhyttans A. B. m. m. Alfred Petter Pehrson, född 65.

H. MALMBERG.

Läroverksadjunkten H. ric Malmberg i Kristianstad, fyller den 12 sept. 60 år. Student i Lund 65. Efter att hafva tjänstgjort som extra lärare dels i Kristianstad dels i Malmö utnämndes han 77 till adjunkt vid h. allm. läroverket i Kristianstad, där han ännu är verksam.

C. R. SANDBERG.

Fördelningsläkaren vid VI arméfördelningen Carl Robert Sandberg i Gefle fyllde den 22 aug. 60 år. Stud. ex. 64, med. lic. 74, fängelseläkare 76-96, bat.-läk. 88, reg.-läkare 95, fördelningsläkare vid VI arméfördelningen Led. af fattigvårdsstyrelsen, flere år dess ordförande.

J. A. HELLMAN.

55 år fyller den 9 sept. handlanden J. Aug. Hellman i Kramfors. H. har en lång följd af år drivit en betydande affärsverksamhet, är ledamot i kyrkorådet, led. i styrelsen för Svanö Sägverks A. B., ombud för Sveriges Allmänna handelsförening. Har varit nämndeman och led. af bevillningsberedningen m. m.

O. ERICSON.

Bankdirektören Olof Ericson fyller den 22 sept 50 år. Inträdde i A. B. Östersunds Diskontbanks tjänst 87, verkställande direktör 96.

G. F. PETTERSSON. †

Den 11 aug. afled i Motala sjökaptenen och skeppsredaren Gustaf Fredrik Pettersson, 69 år gammal. Verkst. dir. i Rederibolaget var P. äfven led. af stadsfullmäktige och drätselkammaren. Led. i direktionen för Hernösandens bankens afdelningskontor samt styrelseled. i Bol. Göteborgssystemet i Motala.

C. F. HOLMQVIST. †

Den 22 aug. afled i Berfendal folkskolläraren Carl Fredrik Holmqvist 63 år gammal. Folkskollärarexamen 68, Kommunalstämmans ordförande sedan 79. Poststationsförestandare sedan 80. Landstingsman 95-96.

H. NORDBERG. †

Tullvaktmästaren Hans Nordberg afled i Stockholm den 21 aug. 53 år gammal. En af stiftarne af Sveriges tullvaktbetjäning, medlem af dess centralstyrelse och ordförande i Stockholms krets-förening.

J. G. PALMGREN. †

Den 22 aug. afled i Stockholm till följd af olyckshändelse vid den svåra eldsvådan i Vaxholm, majoren Jacob Georg Palmgren. Född 59, kapten vid Dalregementet 01. Ut-nämndes nyligen till major och chef för arméns skjutskola.

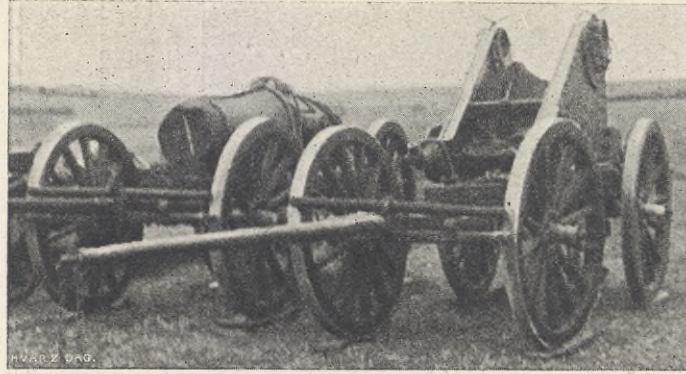

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

Den 25 augusti föröfvades ett ohylligt attentat mot ryske ministerpresidenten Stolypin. Fyra förklädda anarkister kastade en bomb i ministerns sommarvilla utanför St Petersburg, under mottagningsstunden. Stolypin själf undgick explosionen men 30 personer dödades och 22 sårades svårt, däribland ministerns dotter och son. Bombens fruktansvärda verkan framgår med all tydlighet af vår bild nedan, tagen omedelbart efter explosionen med attentatsmännens vagn ännu stående framför villan.

MINISTERN STOLYPINS VILLA STRAX EFTER ATTENTATET. Öfverst ministern och fru på en af sina dagliga promenader.

DEN NYASTE FRANSKA KANONEN; delas i två delar vid transport

GENERAL SKOLON, den nyligen mördade generalguvernören öfver Warschau.

Efter porträtt. RIMSKIJ-KORSAKOFF.
Den nye ryske marinministeradjointen.

EFTER FOTOGRAFIER.

HVAR 8 DAG